

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Vyšší odborná škola a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky PRIGO, s. r. o., IČO 27731073**
sídlem Mojmírovců 1002/42, Mariánské hory, 709 00, Ostrava

zastoupená Mgr. Ing Martinem Števkem, advokátem
sídlem 28. října 1727/108, 702 00, Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 27. 11. 2023, č. j. MSMT-11749/2023-3

takto:

- I. Rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 27. 11. 2023, č. j. MSMT-11749/2023-3 a rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 7. 3. 2023, č. j. MSMT-32898/2022-10 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobkyně domáhá zrušení v záhlaví

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Shodu s prvopisem potvrzuje X. Y.

uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým ministr školství, mládeže a tělovýchovy zamítl rozklad žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2023, č. j. MSM-T-32898/2022-10 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaný podle § 148 odst. 3 písm. a) zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen „školský zákon“) zamítl žádost žalobkyně o provedení zápisu změny v údajích vedených v rejstříku škol a školských zařízení podle § 144 odst. 1 písm. d) a e) školského zákona.

2. Žádostí se žalobkyně domáhala zápisu nových vzdělávacích programů a navýšení kapacity stávajících vzdělávacích programů. Zápis vzdělávacího programu ve školském rejstříku je podle § 104 odst. 2 školského zákona spolu s akreditací programu podmínkou pro to, aby vyšší odborná škola mohla konat výuku, zkoušky a přiznávat označení absolventa vyšší odborné školy. Žalovaný zamítl žádost žalobkyně i následný rozklad z důvodu rozporu žádosti žalobkyně s Dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy Moravskoslezského kraje, konkrétně s podmínkou, že zápis nového programu oboru vzdělání i posílení stávajícího oboru vzdělávání je možný pouze tehdy, pokud nahrazují jiný aktivní obor o stejné kapacitě.
3. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně podala dne 30. 9. 2022 Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje žádost podle § 146 a násl. školského zákona. Žalobkyně žádala o zápis nových oborů vzdělání, navýšení celkové kapacity školy na 720 studentů a navýšení kapacity stávajících (v rejstříku již zapsaných) vzdělávacích programů. Konkrétně žádala o zápis nových vzdělávacích programů Kybernetická bezpečnost s celkovou kapacitou v denní formě 140 míst a kombinované formě 80 míst a Diplomovaný farmaceutický specialista s celkovou kapacitou v denní formě 40 míst a kombinované formě 40 míst. U oboru Předškolní a mimoškolní pedagogika žádala žalobkyně o navýšení kapacity v denní formě o 80 míst a kombinované formě o 100 míst a u oboru Veterinářství v denní formě o 100 míst a v kombinované formě o 140 míst. K žádosti žalobkyně přiložila šest skupin příloh. První a druhá příloha obsahují odůvodnění potřeby oboru vzdělávání, majetkové a personální zajištění, vzdělávací koncepci, učební plán a praxe u programů Kybernetická bezpečnost a Diplomovaný farmaceutický specialista. Třetí příloha obsahuje podpůrná stanoviska různých institucí a rozhodnutí o akreditaci obou nových oborů vzdělávání, čtvrtá příloha Závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje, pátá příloha smlouvu o podnájmu nebytového prostoru a šestá příloha seznam zájemců a zájemkyň o studium.
4. Dne 28. 11. 2022 vydala Rada Moravskoslezského kraje usnesení č. 57/4196, kterým podle § 147 odst. 1 písm. q) školského zákona vyjádřila nesouhlasné stanovisko s žádostí žalobkyně. Stejný den Krajský úřad Moravskoslezského kraje postoupil žádost žalobkyně žalovanému.
5. Dne 6. 1. 2023 doplnila žalobkyně žádost o řadu dokumentů, zejména podpůrných stanovisek Úřadu práce, a shrnula podpůrná stanoviska, která byla součástí přílohové části žádosti. Šlo o stanoviska Krajské hospodářské komory Moravskoslezského kraje, Úřadu práce – Krajská pobočka Ostrava, Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost, Okresního sdružení České lékárnické komory a společnosti AGEL.
6. Dne 10. 2. 2023 byla žalobkyni doručena výzva k seznámení se s podklady. Dne 27. 2. 2023 zaslala žalobkyně vyjádření k podkladům pro rozhodnutí. Ve vyjádření arguovala jedinečností a unikátností oboru Kybernetická bezpečnost a poptávkou po oboru

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Diplomovaný farmaceutický specialista. Zároveň v tomto vyjádření odkázala na relevantní judikaturu.

7. Žádost žalobkyně žalovaný zamítl prvostupňovým rozhodnutím dne 7. 3. 2023. Dne 29. 3. 2023 podala žalobkyně rozklad, který ministr žalovaného zamítl napadeným rozhodnutím. Napadené rozhodnutí bylo elektronicky podepsáno dne 27. 11. 2023.

Žaloba

8. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí za nezákonná, nesrozumitelná, nepřezkoumatelná a nesprávná. Podle žalobkyně jsou rozhodnutí v rozporu se zásadami vzdělávání vyjádřenými v § 2 školského zákona. Žalobkyně namítá, že žalovaný špatně interpretoval Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky 2019-2023 (dále jen „Dlouhodobý záměr ČR“) a Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy Moravskoslezského kraje 2020 (dále jen „Dlouhodobý záměr MSK“) a to tak, že je neinterpretoval s ohledem na zásady v nich vytyčené.
9. Podle názoru žalobkyně jsou napadená rozhodnutí nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, jelikož z nich není patrné, jaká tvrzení žalobkyně jsou považována za mylná, lichá nebo vyvrácená, a naopak jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení důkazů. Rozpor se zákonem spatřuje žalobkyně v porušení zásad vzdělávání, které jsou vyjádřeny v § 2 školského zákona. Podle žalobkyně správní orgán interpretuje oba dlouhodobé záměry tak, že fakticky brání vzniku a rozvoji vzdělávání. Školy zřizované neveřejnými zřizovateli jsou přitom integrální součástí vzdělávací soustavy ČR, a nikoliv pouze její okrajové doplnění.
10. Dále žalobkyně argumentuje, že formulace Dlouhodobého záměru MSK a Dlouhodobého záměru ČR není překážkou navýšení kapacity škol, a to i za situace, kdy existují nenaplněné kapacity ve školách zřizovaných veřejnými a soukromými zřizovateli. Podle žalobkyně žalovaný zcela rezignoval na vyhodnocení její žádosti optikou kvality poskytovaného vzdělávání. Žalobkyně zdůrazňuje, že předložila žalovanému i další hlediska, kterými se měl žalovaný zabývat a která měla potenciál korigovat hledisko dostatečnosti stávající kapacity. Obor Kybernetická bezpečnost považuje žalobkyně za ojedinělý v rámci Moravskoslezského kraje a unikátní v rámci České republiky. Obor Farmaceutický asistent vykazuje v rámci ČR téměř nulovou nezaměstnanost. Česká komora farmaceutických asistentů si klade za cíl tuto profesi zpopularizovat, protože počet cca 7000 farmaceutických asistentů považuje za nedostačující.
11. Žalobkyně na podporu svých tvrzení uvádí výňatky z judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu. Z nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 7. 2019, sp. zn. Pl. ÚS. 34/17 vyplývá, že stát nesmí zákonnou úpravou přímo či nepřímo znemožnit existenci a fungování nestátních škol. Stát dále nesmí nedůvodně rozdílně zacházet se školami státními a nestátními. Zákonné instituty a mechanismy musí vykládat ústavně-konformně.
12. Ústavní soud učinil své závěry abstraktně při přezkumu ústavnosti § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona. Pro konkrétní přezkum jsou podle žalobkyně zásadní následující kritéria, která plynou přímo z nálezu, mezinárodních úmluv a judikatury ESLP:
- omezení plynoucí ze zákona a dlouhodobých záměrů se musejí vykládat ústavně-konformně a v souladu s mezinárodními závazky ČR, tedy mimo jiné i se zřetelem k právu rodičů na alternativu ve vzdělávání (souvisícím s respektem k jejich náboženskému a filozofickému přesvědčení), a s požadavkem zajistit možnost plurality ve vzdělávání;

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

- zákonná úprava a dlouhodobé záměry nesmějí přímo či nepřímo plošně znemožňovat vznik a fungování nestátních škol;
 - zákon i dlouhodobé záměry by měly dopadat na státní i nestátní školy rovnou měrou (tedy nikoli neodůvodněně nerovně).
13. Žalobkyně nerozporuje, že kapacitní důvody jsou podle Ústavního soudu legitimním kritériem regulace vzdělávací soustavy. Zdůrazňuje však, že nemohou být kritériem jediným.
14. Žalobkyně dále odkazuje na rozsudek NSS ze dne 7. 12. 2022, č. j. 10 As 320/2020, ve kterém NSS podrobněji vyložil požadavky vyplývající z citovaného nálezu Ústavního soudu. Požadavky vyplývajícími z nálezu Ústavního soudu se musí řídit ministerstvo a krajské úřady při tvorbě dlouhodobých záměrů, správní orgány při rozhodování o zápisu školy a školských zařízení do rejstříku a správní soudy při přezkumu rozhodnutí správních orgánů. Správní orgány a soudy musí vykládat a hodnotit obsah dlouhodobých záměrů a dbát na to, aby tyto záměry nezasahovaly do jádra práva na vzdělání. Správní orgány i soudy musejí k řádně uplatněné námitce přezkoumat, zda dlouhodobé záměry nepopírají ústavněprávní požadavky.
15. Závěrem žalobkyně zdůrazňuje, že nesouhlasné stanovisko Rady Moravskoslezského kraje nemá povahu závazného stanoviska ve smyslu § 149 správního řádu a že žalovaný se tímto stanoviskem nemusel řídit při formulaci výrokové části rozhodnutí. Žalobkyně také upozorňuje na skutečnost, že v napadeném rozhodnutí absentuje v rozporu s § 69 správního řádu datum vyhotovení a spisová značka řízení.

Vyjádření žalovaného

16. Podle názoru žalovaného není žaloba důvodná. Žalovaný upozorňuje na skutečnost, že v žalobě uvedené žalobní body jsou prakticky totožné s námitkami uplatněnými v rozkladu. Žalovaný proto odkazuje i na napadené rozhodnutí, jelikož se domnívá, že námitky byly vypořádány v něm.
17. Žalovaný uvádí, že v napadeném rozhodnutí v bodech 29 a 31 posoudil soulad obou dlouhodobých záměrů s Ústavou a Listinou základních práv a svobod a došel k tomu, že ani jeden z dlouhodobých záměrů nezasahuje do jádra práva na vzdělání.
18. Žalovaný dále zpochybňuje, že judikatura, o kterou se žalobkyně opírá, je na projednávanou věc aplikovatelná. Žalovaný upozorňuje, že tato judikatura se týkala primárně vzniku nestátních základních škol, kdežto žádost žalobkyně se týkala pouze zápisu nových akreditovaných studijních programů a s tím souvisejícího navýšení nejvyššího povoleného počtu studentů. Z tohoto důvodu nelze podle žalovaného v judikatuře uvedené právní závěry na projednávanou věc aplikovat. Žalovaný se nadto domnívá, že i pokud by závěry judikatury aplikovány byly, napadené rozhodnutí by obstálo.
19. Žalovaný především zdůrazňuje, že kvantitativní (kapacitní) kritérium je podle judikatury legitimním kritériem. Podle jeho názoru žádná kvalitativní kritéria přímo z článku 33 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“) nebo z mezinárodních smluv explicitně nevyplývají, a proto by měl být správní orgán s ohledem na článek 2 odst. 2 LZPS zdrženlivý v otázce, jaká další kritéria jsou v regulaci vzdělávací soustavy legitimní. V tomto ohledu žalovaný odkazuje na judikaturu NSS, která poskytuje výčet kritérií. Z judikatury NSS podle žalovaného vyplývá, že dalšími kritérii jsou alternativní vzdělávací koncepce, doložený zájem rodičů a podpora místní samosprávy. Žalovaný zdůrazňuje, že žalobkyně alternativní vzdělávací koncepci nenabízí.

20. Ve svém vyjádření žalovaný uvádí, že ve vztahu k oboru Kybernetická bezpečnost platí, že relevantní alternativu nabízí v širším regionu jiné vzdělávací instituce – Vysoké učení technické v Brně a Technická univerzita Ostrava a Vyšší odborná škola, Dušní 1106/8, 703 00 Ostrava. Tyto školy nabízí programy umožňující studium informačních technologií. V rámci těchto programů je pak možné se zaměřit i na obor kybernetická bezpečnost.
21. Žalovaný dále argumentuje, že rozpor žádosti žalobkyně s dlouhodobými záměry nelze zlehčovat tvrzením o porušení ústavně garantovaného práva a to proto, že takový postup by ve svém důsledku vedl k obcházení školského zákona.
22. Závěrem žalovaný zdůrazňuje, že žalobkyně nesplnila jednu z pěti podmínek, které obsahuje Dlouhodobý záměr MSK. Tyto podmínky je podle žalovaného nutné splnit kumulativně. Žalobkyně nesplnila podmínku první, která stanoví, že zápis nového vzdělávacího programu nebo posílení stávajícího oboru vzdělání je možné jen tehdy, pokud bude nahrazovat jiný aktivní obor o stejné kapacitě.

Replika žalobkyně

23. Žalobkyně v replice zopakovala svou žalobní argumentaci. Dále upozornila, že ohledně věcně obdobné žádosti žalobkyně bylo vedeno soudní řízení u Krajského soudu v Ostravě, který žalobkyni vyhověl, rozhodnutí MŠMT zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, a to právě z důvodu v žalobě uvedené argumentace.

Posouzení žaloby soudem

24. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, ke kterým by měl povinnost přihlédnout z moci úřední.
25. Podle § 9 odst. 2 školského zákona „[k]rajský úřad zpracovává v souladu s dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v kraji a předkládá jej ministerstvu k vyjádření. Část dlouhodobého záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v kraji, týkající se vzdělávání ve školách a školských zařízeních zřizovaných krajem, předkládá rada kraje zastupitelstvu kraje ke schválení. Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v kraji je vždy zveřejňován způsobem umožňujícím dálkový přístup“.
26. Podle § 144 odst. 1 písm. d), e) a f) školského zákona se „[d]o rejstříku škol a školských zařízení se zapisují tyto údaje: seznam oborů vzdělání, včetně forem vzdělávání nebo seznam školských služeb, nejvyšší povolený počet dětí, žáků a studentů ve škole nebo školském zařízení, včetně jejich odloučených pracovišť, lůžek, stravovaných, tříd, skupin nebo jiných obdobných jednotek, uvedený v rozhodnutí o zápisu do rejstříku škol a školských zařízení, nejvyšší povolený počet žáků a studentů v jednotlivých oborech vzdělání a formách vzdělávání, [...]“.
27. Podle § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona „[o]rgán, který vede rejstřík škol a školských zařízení, žádost o zápis školy nebo školského zařízení do rejstříku dále zcela nebo zčásti zamítne v případech, že posouzením žádosti zjistí, že žádost není v souladu s dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky nebo příslušného kraje, [...]“.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

28. Podle Dlouhodobého záměru MSK, kapitola 2.2.4. písm. c): „[z]ápis nového perspektivního vzdělávacího programu oboru vzdělání nebo kapacitní posílení stávajícího oboru vzdělání jen v případě, že bude nahrazovat jiný aktivní obor o stejné kapacitě (zejména obor s vysokou mírou nezaměstnanosti absolventů – míra nezaměstnanosti vyšší než průměrná míra nezaměstnanosti absolventů VOŠ v kraji), má v kraji ojedinělý charakter (zejména obory technického charakteru, které v současné době nejsou v kraji v rámci vyššího odborného vzdělávání zastoupeny), jeho koncepce vznikla na základě prokazatelné a předpokládané dlouhodobé společenské potřeby příslušně vzdělaných absolventů na 14. Nejsou zahrnuty údaje o VOŠ zřizované MV ČR 2. Strategie rozvoje vzdělávání a sítě škol v kraji 31 trhu práce a bude doložena stanovisky k oboru relevantních zástupců sociálních partnerů, včetně aktuálního stanoviska Úřadu práce ČR“.
29. Žaloba je důvodná.
30. Důvodem zamítnutí jak žádosti, tak následného rozkladu žalobkyně, byl rozpor žádosti žalobkyně s Dlouhodobým záměrem MSK, konkrétně s výše citovanou kapitolou 2.2.4. písm. c). Podle žalovaného nebyla splněna první z pěti podmínek, které je nutné splnit kumulativně. Tato podmínka je kapacitního charakteru a umožňuje „[z]ápis nového perspektivního vzdělávacího programu oboru vzdělání nebo kapacitní posílení stávajícího oboru vzdělání jen v případě, že bude nahrazovat jiný aktivní obor o stejné kapacitě“.
31. Městský soud předesílá, že o obdobné věci stejné žalobkyně rozhodoval již Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 24. 4. 2024, č. j. 22 A 48/2022–55, kterým zrušil rozhodnutí žalovaného. Krajský soud v Ostravě uvedl, že kapacitní důvody nemohou být dle argumentace nálezu Ústavního soudu jediným kritériem posuzování žádosti.
32. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě následně potvrdil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 7. 2024, sp. zn. 10 As 105/2024. Nejvyšší správní soud uvedl, že „[...] správní orgány se nesmí omezit pouze na kapacitní hledisko a v případě, kdy jsou z okolností věci myslitelné i jiné (kvalitativní) aspekty, musí správní orgány posoudit i je (srov. blíže bod [18]). Krajský soud na základě tohoto závěru rozsudku NSS dospěl k závěru, že rozhodnutí ministerstva bylo nedostatečně odůvodněno, neboť ministerstvo se zabývalo pouze souladem žádosti s dlouhodobým záměrem z kapacitního hlediska a při svém posouzení věci nezohlednilo další žalobkyní snesené důvody. Jeho rozhodnutí tedy bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů“.
33. Městský soud se nejprve zabýval otázkou, zda je judikatura NSS a ÚS citovaná žalobkyní použitelná na projednávanou věc. Žalovaný totiž její použitelnost v projednávané věci rozporuje. Judikatura NSS a ÚS se týkala zápisu nových škol do rejstříku (§ 148 odst. 3 písm. a) školského zákona), kdežto v projednávané věci jde o zápis změny v rejstříku u školy již zapsané. Městský soud shledal, že tato judikatura na projednávanou věc použitelná je. Tento závěr vyplývá již jen ze samotného znění školského zákona, který v § 149 odst. 4 předpokládá obdobné užití § 148 i při posuzování žádosti o zápis změny v rejstříku. K tomuto závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 7. 2024, sp. zn. 10 As 105/2024 (viz body 15-23 a v nich uvedená judikatura).
34. Městský soud nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že musí být s ohledem na článek 2 odst. 2 LZPS zdrženlivý v otázce, jaká kvalitativní kritéria jsou v regulaci vzdělávací soustavy legitimní, a že má posuzovat pouze ta kritéria, která vyplývají z judikatury. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2024, sp. zn. 10 As 105/2024 vyplývá, že Nejvyšší správní soud naopak „[z]áměrně neuvedl, jaká další (kvalitativní) kritéria mají správní orgány hodnotit, neboť ty se budou lišit v každé jednotlivé věci. Právě tato skutečnost, že nelze dopředu říct, o jaká kritéria se může jednat, zaručuje požadavek na řádné individualizované rozhodování“.

správních orgánů vycházející ze skutečného stavu věci“. Kvalitativní kritéria, která uvádí žalovaný (tedy odlišná vzdělávací koncepce, podpora samosprávy a doložený zájem rodičů), jsou kvalitativní kritéria, byla podstatná ve věci posuzované Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 7. 12. 2022, sp. zn. 10 As 320/2020; v jiných případech mohou hrát roli zcela jiná kvalitativní kritéria. Proto městský soud považuje za nesprávné, pokud žalovaný hodnotil pouze kritéria, která se vyskytla ve zcela jiném případě a s nyní projednávanou věcí nemají souvislost.

35. Kvalitativní kritéria, ke kterým měl správní orgán přihlédnout, uvedla žalobkyně nejen v žalobě, ale, jak vyplývá ze správního spisu, již námitkách uvedených ve vyjádření k podkladům pro rozhodnutí před vydáním prvostupňového rozhodnutí a v rozkladu.
36. Žalobkyně na straně 2 vyjádření k podkladům pro rozhodnutí poukázala na unikátnost a jedinečnost oboru kyberbezpečnost jak v rámci Moravskoslezského kraje, tak v rámci České republiky. Uvedla, že s ohledem na charakter studijního plánu lze podle účastníka očekávat, že tento program bude zajímavý i pro zaměstnance veřejného sektoru, finančních a pojišťovacích služeb ve specializovaných odděleních zabývajících se kybernetickou bezpečností. Benefitem absolventů bude i konkurenční výhoda znalosti právního prostředí a ekonomických procesů odehrávajících se v kybernetickém prostředí. Dále uvedla, že příbuzné a alternativní obory nejsou s oborem kyberbezpečnost srovnatelné.
37. Ve vztahu k oboru farmaceutický asistent uvedla, že snaha o akreditaci tohoto oboru je reakcí na iniciativu Ministerstva zdravotnictví ČR, které usiluje o zvýšení zájmu o nelékařská zdravotnická povolání, jejichž stavy se v uplynulých letech snižují.
38. Žalobkyně žalovanému doložila deset podpůrných stanovisek vypracovaných v rámci akreditačního řízení podle § 104 a násl. školského zákona, které předcházelo řízení o změnu zápisu v rejstříku. Podpůrná stanoviska vydal mimo jiné Státní ústav pro kontrolu léčiv, Úřad práce (Krajská pobočka v Ostravě), Krajská hospodářská komora Moravskoslezského kraje nebo Národní úřad pro kybernetickou bezpečnost. Všechna podpůrná stanoviska uvítala a podpořila snahu o akreditaci obou oborů. Národní úřad pro kybernetickou bezpečnost konstatoval, že dlouhodobě existuje nedostatek odborníků v oblasti kybernetické bezpečnosti a že aktivitu rozšiřující kapacitu v přípravě těchto odborníků vítá. Podobně Okresní sdružení České lékárnické komory uvedlo, že vítá lokalizaci výuky do oblasti Havířova a upozorňuje, že současná nabídka nepokrývá poptávku mezi uchazeči o tento obor. Spolu s deseti podpůrnými stanovisky doložila žalobkyně i čtyři rozhodnutí Ministerstva školství o akreditaci podle § 104 odst. 1 školského zákona a dva souhlasy Ministerstva zdravotnictví s akreditací oboru zdravotnického zaměření.
39. Napadené i prvostupňové rozhodnutí je vystavěno na rozporu žádosti žalobkyně s Dlouhodobým záměrem MSK. Na straně 8 prvostupňového rozhodnutí žalovaný námitky vypořádal pouze odkazem na nesoulad žádosti s Dlouhodobým záměrem MSK, který je dán nedodržením kapacitního kritéria. Žádné posouzení výše uvedených kvalitativních hledisek neobsahuje. Toto posouzení neobsahuje ani napadené rozhodnutí. I v napadeném rozhodnutí se žalovaný zabýval pouze kapacitním hlediskem.
40. Náznak vyhodnocení kvalitativních kritérií obsahuje vyjádření žalovaného k žalobě. Vyjádření rozporuje žalobkyní tvrzenou unikátnost a jedinečnost oboru Kybernetická bezpečnost. Právě tento typ úvah ve vztahu k žalobkyní tvrzeným kvalitativním kritériím se však měl vyskytnout již v prvostupňovém a v napadeném rozhodnutí. Správní orgány nemohou doplňovat důvody svých rozhodnutí až v soudním řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

41. Městský soud se proto s ohledem na výše uvedené ztotožňuje s žalobkyní v tom, že žalovaný zcela rezignoval na vyhodnocení žádosti optikou kvality. V prvostupňovém ani v napadeném rozhodnutí dostatečně nevyhodnotil kvalitativní hlediska, která mohou korigovat nedodržení kapacitního kritéria spočívajícího v tom, že zápis nového oboru vzdělávání nebo navýšení kapacity stávajícího oboru vzdělání je možný jen tehdy, pokud nahrazují jiný aktivní obor o stejné kapacitě. V tomto ohledu městský soud shledává, že napadené i prvostupňové rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.
42. Soud nepředjímá další průběh správního řízení. Vyhodnocení jednotlivých kritérií je rolí žalovaného, který musí zvážit jejich přesvědčivost a relevanci. Žalovaný v dalším řízení vyhodnotí kvalitativní kritéria tvrzená žalobkyní a zváží, zda mohou převážet nad kapacitním omezením, které obsahuje Dlouhodobý záměr MSK.
43. Žalobkyně dále argumentovala, že napadené rozhodnutí neobsahovalo datum vyhotovení a spisovou značku, jak vyžaduje § 69 správního řádu. S ohledem na to, že rozhodnutí soud zrušil pro jejich nepřezkoumatelnost, není rozhodné, zda by tato vada byla samostatným důvodem pro jejich zrušení.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

44. Soud s ohledem na výše uvedené shledal, že žaloba je důvodná, neboť žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, a to tím, že se vůbec nezabýval argumentací žalobkyně kvalitativními kritérii a svůj závěr opřel pouze o nesoulad žádosti s kapacitním omezením. S ohledem na to, že soud zjistil nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, rozhodl podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. bez jednání rozsudkem. Soud výrokem I. tohoto rozsudku napadené rozhodnutí zrušil. Tímto výrokem soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí, jelikož je stíženo stejnými vadami jako napadené rozhodnutí.
45. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl výrokem II. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Tím je v nyní projednávané věci žalobkyně, jejíž náklady tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále odměna advokáta, který ji v řízení zastupoval, za 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarif), tedy za převzetí právního zastoupení, podání žaloby a repliku. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($3 \times 3\,100 = 9\,300$). Náhrada hotových výdajů pak podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($3 \times 300 = 900$). Odměna advokáta včetně náhrady hotových výdajů je zvýšena o částku 2 142 Kč odpovídající DPH 21 % z předchozích částek. Advokát žalobkyně vykonává advokacii jako společník právnické osoby zřízené podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, která je plátcem DPH, proto jsou náklady řízení zvýšeny o částku odpovídající DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náklady žalobkyně na zastoupení advokátem tak činí 12 342 Kč a náklady řízení celkem 15 342 Kč, a žalovaný je povinen nahradit je žalobkyni lhůtě 30 dnů k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. října 2024

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.